

culum à Deo sanctificatum. Psal. 56. 5. Populus
acceptabilis Tit. 2. 14. Genus electum. 1. Pet. 2. 9.
&c.

89. Quae sanè elogia uti Turcis, Iudæis, aliisq;
infidelibus populis assignari nec possunt nec de-
bent: ita ab horum consortio, Ecclesia discernitur,
quando sancta nominatur.

90. Neque verò Sanctitatis hic titulus promi-
scuè universis ac singulis, qui in coetu vocatorum
versantur, ex equo competit, nisi forsitan Termini-
num sanctitatis, ἐν ᾧ ἀπέτεi accipere, & ad omnes
accommodare velimus, qui per Baptismum DEO
sunt dicati ac consecrati. Quos sanè sanctos suo
& modo & respectu in scripturis appellari, haud
negamus.

91. Quia vero de sanctitate Ecclesiae propriè
ex præscripto Scripturarum agit Confessio nostra,
quae non nisi imputatione justiciæ Christi nobis ob-
tingere potest: Imputatio vero non fit nisi per fi-
dem, Rom. 4. 5. Quia etiam (quoad inchoatam
sanctitatem) Spiritu sanctificantur in timore Dei.
2. Cor. 7. 1. non nisi qui credunt, & hoc Spiritu a-
guntur, Rom. 8. 14. Consequens profecto fuerit,
eos omnes, qui Fidem & Spiritum Sanctum non
habent, licet sint in Ecclesia, Sanctos tamen mini-
mè esse dicendos.

92. Et sanè si Ecclesiam in singulis membris san-
ctam esse necessum sit, mox nulla in terris Ecclesia
supererit.